

Minister Klimatu i Środowiska

DIŚ-V.050.13.2025.MO
3957713.16067492.12935516
Warszawa, 29-09-2025

Dotyczy: odpowiedzi na interpelację Pani Poseł Jolanty Niezgodzkiej (K10INT11642)
Temat: Interpelacja w sprawie dopuszczalnych norm hałasu

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu RP

Szanowny Panie Marszałku,

W związku z interpelacją Pani Poseł Jolanty Niezgodzkiej (K10INT11642), w sprawie dopuszczalnych norm hałasu, odnosząc się do przedstawionych zagadnień uprzejmie proszę o przyjęcie następujących wyjaśnień.

1. *Obniżenie dopuszczalnych poziomów hałasu w strefach mieszkalnych, szczególnie w godzinach nocnych, celem poprawy jakości życia i ochrony zdrowia mieszkańców, oczywiście przy zachowaniu możliwości zróżnicowania norm dopuszczalnych dla przedsięwzięć istniejących oraz projektowanych, zastosowaniu okresów przejściowych i dostosowawczych oraz możliwości zapewnienia normatywu akustycznego wewnątrz pomieszczeń przez zastosowanie środków technicznych z możliwością zachowania większych wartości dopuszczalnych na zewnątrz w określonych warunkach.*

Ministerstwo Klimatu i Środowiska dokłada wszelkich starań w celu zapewnienia optymalnych warunków akustycznych środowiska. W ramach prac analitycznych w zakresie obowiązujących standardów akustycznych Ministerstwo analizowało dopuszczalne poziomy hałasu obowiązujące w wybranych państwach Unii Europejskiej z uwzględnieniem wytycznych WHO¹. Jakkolwiek, przeprowadzenie pełnej ewaluacji w tym zakresie nie jest możliwe, gdyż niejednokrotnie obowiązujące w Polsce standardy ochrony środowiska przed hałasem nie są w pełni porównywalne ze standardami obowiązującymi w innych państwach członkowskich (odmienny charakter funkcjonalno-urbanistyczny terenów objętych ochroną przed hałasem oraz zróżnicowanie wskaźniki oceny hałasu i czas odniesienia), należy wskazać, że na podstawie oceny dostępnych zbieżnych wskaźników, dopuszczalne poziomy hałasu w Polsce nie odbiegają od tych przyjętych w poszczególnych państwach UE.

Niezależnie od powyższego, mając na uwadze, że kwestie dotyczące negatywnego oddziaływania na zdrowie ludności wiążą się z zadaniami ministra właściwego do spraw zdrowia, z uwagi na problematykę mieszczącą się w zakresie art. 33 ust. 1 ustawy dnia 4

¹ Environmental Noise Guidelines for the European Region (Wytyczne w sprawie hałasu w środowisku w regionie europejskim), Światowa Organizacja Zdrowia 2018, ISBN 978 92 890 5356 3

września 1997 r. o działach administracji rządowej², uprzejmie informuję, że Ministerstwo Klimatu i Środowiska prowadzi bieżącą współpracę z Ministerstwem Zdrowia w zakresie weryfikacji obowiązujących dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku.

Jednocześnie należy wskazać, że kwestia zmiany dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku jest niezwykle złożona. Tolerancja hałasu jest bardzo zróżnicowana i zależy od wielu czynników środowiskowych i wrażliwości osobniczej. Przy ustalaniu tych wartości trzeba uwzględnić zarówno wytyczne WHO, wymagania zrównoważonego rozwoju, dyrektywy 2002/49/WE i uwarunkowania lokalne. Wpływ hałasu na efekty zdrowotne został znormalizowany w Dyrektywie Komisji (UE) 2020/367 z dnia 4 marca 2020 r. zmieniającej załącznik III do dyrektywy 2002/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do ustalenia metod oceny szkodliwych skutków hałasu w środowisku – zwanej dalej dyrektywą 2020/367.

Do celów oceny szkodliwych skutków hałasu w środowisku, pod uwagę, bierze się:

- chorobę niedokrwienną serca (IHD),
- znaczną uciążliwość (HA),
- znaczne zaburzenia snu (HSD).

Miarą ww. szkodliwych skutków hałasu jest liczba osób dotkniętych danym skutkiem, którą określa się w oparciu o wartości długookresowych wskaźników hałasu obliczanych w ramach strategicznej mapy hałasu oraz tzw. współczynniki „dawka-skutek”, ustandaryzowane w dyrektywie 2002/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 czerwca 2002 r. odnoszącej się do oceny i zarządzania poziomem hałasu w środowisku – zwanej dalej dyrektywą 2002/49/WE. Współczynniki „dawka-skutek” tworzą zależność pomiędzy poziomem hałasu w środowisku, a ryzykiem wystąpienia szkodliwego skutku hałasu, pozwalają określić, jaka część populacji narażona na określony poziom hałasu będzie dotknięta szkodliwym skutkiem. Należy mieć na uwadze, że sam poziom hałasu w środowisku nie jest wystarczający do określenia jego szkodliwości. Poziom hałasu jest obiektywną, fizyczną miarą energii akustycznej, ale jego wartość nie odwzoruje jednoznacznie percypowanych wrażeń i wywołanych nimi skutków hałasu. Dlatego złożoność aspektu oceny szkodliwych skutków hałasu została uwzględniona i wprowadzona w dyrektywie 2002/49/WE.

Należy mieć na uwadze, że pomimo że osiągnięcie wysokiego poziomu zdrowia i ochrony środowiska jest częścią polityki wspólnotowej, a ochrona przed hałasem znajduje się wśród przyjętych celów to konkretne wielkości poszczególnych wartości granicznych (maksymalnych dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku), ustalają Państwa Członkowskie. W dyrektywie 2020/367 Komisja Europejska zwróciła uwagę, że wytyczne WHO, w sprawie hałasu w środowisku dotyczą regionu europejskiego i nie oceniono w nich specyfiki poszczególnych krajów, gdzie w zależności od lokalnych uwarunkowań, skutki zdrowotne, mogą być odmienne.

Przepisy, zawarte w dyrektywie 2020/367, zostały wprowadzone do polskiego prawodawstwa w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska³, zwanej dalej ustawą Poś oraz rozporządzeniach wykonawczych do tej ustawy tj. rozporządzeniu

² Dz.U. z 2025 r. poz. 1275.

³ Dz. U. z 2025 r. poz. 647, 1080.

Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 1 lipca 2021 r. w sprawie szczegółowego zakresu danych ujętych na strategicznych mapach hałasu sposobu ich prezentacji i formy ich przekazywania⁴, i rozporządzeniu Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 26 lipca 2021 r. w sprawie programu ochrony środowiska przed hałasem⁵. Zatem obowiązują one w polskich przepisach prawa od czwartej rundy mapowania, która zakończyła się 30 czerwca 2022 r. Dane ze streszczeń programów ochrony środowiska przed hałasem państwa członkowskie miały obowiązek przekazania Komisji Europejskiej do dnia 18 stycznia 2025 r.

Polska wywiązała się w pełni z tego obowiązku, jednakże Komisja Europejska nie przekazała jeszcze informacji zwrotnej w zakresie wyników weryfikacji przekazanych danych. Po zatwierdzeniu przedmiotowych streszczeń, Ministerstwo Klimatu i Środowiska planuje przeprowadzić analizę zagregowanych danych z tych programów, która pozwoli na identyfikację najistotniejszych problemów i obszarów wymagających poprawy w Polsce. Wyniki tej analizy zostaną przekazane do Ministerstwa Zdrowia, w celu wypracowania wspólnego stanowiska w zakresie ewentualnej nowelizacji przepisów dotyczących standardów akustycznych oraz dalszych działań ukierunkowanych na ograniczanie negatywnego wpływu hałasu na zdrowie ludności.

Ponadto, mając na uwadze, że treść postulatu nr 1 odnosi się również do kwestii zapewnienia normatywu akustycznego wewnątrz pomieszczeń przez zastosowanie środków technicznych, Ministerstwo Klimatu i Środowiska, wystąpiło do Ministra Finansów i Gospodarki z prośbą o przekazanie wkładu w tym zakresie, zgodnie z właściwością na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 maja 2024 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rozwoju i Technologii⁶. Minister Finansów i Gospodarki w odpowiedzi z dnia 3 września br., przedstawił następujące stanowisko.

Na wstępie należy wskazać, że zgodnie z art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane⁷, zwanej dalej „ustawą Pb”, obiekt budowlany jako całość oraz jego poszczególne części, wraz ze związanymi z nim urządzeniami budowlanymi należy, biorąc pod uwagę przewidywany okres użytkowania, projektować i budować w sposób określony w przepisach, w tym techniczno-budowlanych, oraz zgodnie z zasadami wiedzy technicznej, zapewniając spełnienie podstawowych wymagań dotyczących obiektów budowlanych określonych w załączniku I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) Nr 305/2011 z dnia 9 marca 2011 r. ustanawiającego zharmonizowane warunki wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych i uchylającego dyrektywę Rady 89/106/EWG⁸, dotyczących m.in. higieny, zdrowia i środowiska oraz ochrony przed hałasem.

Z kolei rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie⁹, zwane dalej „rozporządzeniem Wt”, ustala warunki techniczne, jakim powinny odpowiadać budynki i związane z nimi urządzenia, ich usytuowanie na działce budowlanej oraz zagospodarowanie działek przeznaczonych pod zabudowę, zapewniające spełnienie wymagań art. 5 i 6 ustawy Pb. Przepisy tego rozporządzenia Wt stosuje się przy

⁴ Dz.U. z 2024 r. poz. 255

⁵ Dz.U. z 2024 r. poz. 271

⁶ Dz.U. z 2024 r. poz. 739

⁷ Dz. U. z 2025 r. poz. 814

⁸ Dz. Urz. UE L 88 z 04.04.2011, str. 5, z późn. zm.

⁹ Dz.U. z 2022 r. poz. 1225, z późn. zm.

projektowaniu, budowie i przebudowie oraz przy zmianie sposobu użytkowania budynków oraz budowli nadziemnych i podziemnych spełniających funkcje użytkowe budynków, a także do związanych z nimi urządzeń budowlanych, z zastrzeżeniem § 135 ust. 10 oraz § 207 ust. 2 ww. rozporządzenia.

Zaznaczyć przy tym należy, iż przepisy zawarte w rozporządzeniu Wt należy czytać łącznie z wiedzą techniczną zawartą w Polskich Normach powołanych w załączniku nr 1 tego rozporządzenia. Polskie Normy bowiem powoływane w przepisach prawnych zawierają wiedzę techniczną, o której mowa w art. 5 ust. 1 ustawy Pb, mającą istotne znaczenie dla spełnienia przez obiekty budowlane wymagań podstawowych, a w konsekwencji zapewnienie bezpieczeństwa użytkowania tych obiektów.

Podkreślić należy, że wymagania mające na celu ochronę przed hałasem pomieszczeń w budynkach znajdują się w Dziale IX rozporządzenia Wt, zatytułowanym „Ochrona przed hałasem i drganiami”.

Zgodnie z § 323 rozporządzenia Wt budynek i urządzenia z nim związane powinny być zaprojektowane i wykonane w taki sposób, aby poziom hałasu, na który będą narażeni użytkownicy lub ludzie znajdujący się w ich sąsiedztwie, nie stanowił zagrożenia dla ich zdrowia, a także umożliwia im pracę, odpoczynek i sen w zadowalających warunkach.

Zaznaczyć należy, że pomieszczenia w budynkach mieszkalnych, zamieszkania zbiorowego i użyteczności publicznej należy chronić przed hałasem:

- 1) zewnętrznym przenikającym do pomieszczenia spoza budynku;
- 2) pochodzącym od instalacji i urządzeń stanowiących techniczne wyposażenie budynku;
- 3) powietrznym i uderzeniowym, wytwarzanym przez użytkowników innych mieszkań; lokali użytkowych lub pomieszczeń o różnych wymaganiach użytkowych;
- 4) pogłosowym, powstającym w wyniku odbić fal dźwiękowych od przegród ograniczających dane pomieszczenie.

Z kolei zgodnie z § 324 rozporządzenia Wt budynek, w którym ze względu na prowadzoną w nim działalność lub sposób eksploatacji mogą powstawać uciążliwe dla otoczenia hałasy lub drgania, należy kształtować i zabezpieczać tak, aby poziom hałasów i drgań przenikających do otoczenia z pomieszczeń tego budynku nie przekraczał wartości dopuszczalnych określonych w odrębnych przepisach dotyczących ochrony środowiska, a także nie powodował przekroczenia dopuszczalnego poziomu hałasu i drgań w pomieszczeniach innych budynków podlegających ochronie przeciwhałasowej i przeciwdrganiowej określonego w Polskich Normach dotyczących dopuszczalnych wartości poziomu dźwięku w pomieszczeniach oraz oceny wpływu drgań na budynki i na ludzi w budynkach.

Niezależnie od powyższego uprzejmie informuję, że w Ministerstwie Rozwoju i Technologii trwają prace nad wydaniem nowego rozporządzenia w sprawie warunków technicznych dla budynków, zwanego dalej „projektem rozporządzenia Wt”. Celem wydania nowego rozporządzenia jest m.in. przyjęcie rozwiązań, które będą odpowiadały aktualnym technologiom występującym w budownictwie, jak również przyspieszą i ułatwią proces realizacji inwestycji, będąc jednocześnie przejrzyste i zrozumiałe dla odbiorcy.

Aktualnie projekt rozporządzenia Wt przechodzi całą przewidzianą przepisami ścieżkę legislacyjną, z zachowaniem odpowiednich terminów. W toku konsultacji publicznych, które dobiegły końca w połowie lipca br., resort oczekiwał na zgłaszanie opinii do zaproponowanego brzmienia przepisów. Obecnie wszystkie zgłoszone uwagi do projektu rozporządzenia Wt są analizowane, dlatego też zawarte propozycje poszczególnych regulacji nie są brzmieniem ostatecznym i mogą jeszcze ulec zmianie. Wobec czego regulacje w zakresie akustyki pomieszczeń również będą weryfikowane biorąc pod uwagę propozycje jakie wpłynęły do resortu. Z pełną treścią projektu rozporządzenia Wt można zapoznać się na stronie internetowej Rządowego Centrum Legislacji pod adresem: <https://legislacja.rcl.gov.pl/projekt/12398903>.

2. Wprowadzenie bardziej restrykcyjnych norm hałasu dla pojazdów mechanicznych, opierając się na rozwiązaniach stosowanych w Niemczech i Francji i wprowadzenia skutecznych mechanizmów ich egzekwowania nie tylko podczas kontroli technicznej pojazdu, ale przede wszystkim w trakcie ich eksploatacji w terenie zabudowanym?

3. Wprowadzenie jednoznacznych przepisów pozwalających bez wątpliwości dotyczących np. RODO stosowanie fotoradarów/monitoringu z analizatorami i rejestratorami dźwięku.

Przepisy rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku¹⁰, nie odnoszą się do jednostkowych pojazdów, lecz określają dopuszczalne poziomy hałasu dla poszczególnych rodzajów terenów określonych w art. 113 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska. Mając na uwadze, że zgodnie z § 1 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 2023 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury¹¹, Minister kieruje działem transportu administracji rządowej, Ministerstwo Klimatu i Środowiska zwróciło się do resortu infrastruktury z prośbą o przekazanie wkładu w zakresie pytania nr 2 i 3. W odpowiedzi z dnia 24 września br. Ministerstwo Infrastruktury przedstawiło następujące stanowisko.

Należy wskazać, że na terytorium Unii Europejskiej, w tym w Polsce, wymagania dla nowych pojazdów w zakresie dopuszczalnego poziomu ciśnienia akustycznego, zarówno podczas przejazdu jak i podczas postoju, przewidziane są na poziomie procedury homologacji typu pojazdów. W odniesieniu do hałasu zastosowanie ma szereg regulaminów ONZ ustalających normy hałasu dla różnych rodzajów pojazdów, np. Regulamin nr 51 Europejskiej Komisji Gospodarczej Organizacji Narodów Zjednoczonych (EKG ONZ) – Jednolite przepisy dotyczące homologacji pojazdów silnikowych mających co najmniej cztery koła w odniesieniu do emisji dźwięku lub Regulamin ONZ nr 41 – Jednolite przepisy dotyczące homologacji motocykli w zakresie hałasu. Przepisy te ustalają nie tylko dopuszczalną wartość emisji hałasu przez pojazd ale także procedury jej badania. Ponadto, w odniesieniu do wymagań dla pojazdów znajdujących się w eksploatacji stosowane są kryteria pomiaru poziomu ciśnienia akustycznego podczas postoju pojazdów zgodnie z § 9 ust. 1 pkt 1 oraz

¹⁰ Dz.U. 2014 poz. 112

¹¹ Dz.U. z 2023 r. poz. 2725.

załącznika nr 1 do rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie warunków technicznych pojazdów oraz zakresu ich niezbędnego wyposażenia¹².

Należy wskazać, że zgodnie z przepisami, poziom hałasu zewnętrznego mierzony jest podczas postoju pojazdu z odległości 0,5 m. Jednocześnie poziom hałasu zmierzony na podstawie wymogów homologacyjnych nie powinien przekroczyć w pojeździe dopuszczonym do ruchu drogowego więcej niż 5 dB (A) w stosunku do wartości uzyskanej podczas badań homologacyjnych.

W przypadku ciągnika rolniczego, pojazdu wolnobieżnego, przyczepy przeznaczonej do łączenia z tymi pojazdami oraz motoroweru wymagania w tym zakresie określa odpowiednio § 45 ust. 1 pkt 2 oraz § 53 ust. 5 ww. rozporządzenia Ministra Infrastruktury w sprawie warunków technicznych pojazdów oraz zakresu ich niezbędnego wyposażenia.

Wymaga podkreślenia, że dokonanie jakiegokolwiek zmiany w przedmiotowym zakresie w przepisach krajowych jest uwarunkowane wcześniejszym ich dokonaniem w stosownych regulaminach ONZ, przy czym ewentualne zmiany będą mogły dotyczyć tylko nowych pojazdów czyli dopuszczanych do ruchu po raz pierwszy po dniu wejścia w życie ewentualnej zmiany.

Niezależnie od powyższego uprzejmie informuję, iż wartości dopuszczalne poziomów dźwięku emitowanego przez pojazdy określone w ww. przepisach odzwierciedlają hałas pojazdów w typowych warunkach eksploatacyjnych na obszarze zabudowanym, w którym prędkość dopuszczalna wynosi 50 km/h. Uciążliwe dla otoczenia są pojazdy, zwłaszcza motocykle i czterokołowce, które w terenie zabudowanym rozwijają prędkości znacznie przekraczające wartości dopuszczalne, co powoduje, iż w takich warunkach eksploatacji znacznie przekroczone są wartości dopuszczalne emitowanego hałasu.

W ocenie resortu rozwiązaniem, które może przynieść oczekiwane rezultaty i doprowadzić do zmniejszenia hałasu emitowanego przez pojazdy niespełniające norm emisji hałasu jest zdyscyplinowanie kierowców przez odpowiednie służby nadzoru nad ruchem drogowym dokonujące pomiaru podczas kontroli emitowanego hałasu na drodze.

Jednocześnie pragnę zaznaczyć, że w obszarze zainteresowania Ministerstwa Infrastruktury znajduje się m.in. zagadnienie stosowania na drogach tzw. fotoradarów akustycznych, czyli urządzeń służących do rejestrowania pojazdów generujących nadmierny hałas. Konstrukcja tych urządzeń opiera się na zestawie mikrofonów, kamerze szerokokątnej oraz – w bardziej zaawansowanych modelach – module rozpoznawania tablic rejestracyjnych ANPR (Automatic Number Plate Recognition).

W ramach prowadzonych przez resort infrastruktury działań zostały przeprowadzone wstępne analizy w zakresie rozwiązań stosowanych w innych państwach w obszarze kontroli hałasu na drogach z użyciem fotoradarów akustycznych, a także w zakresie możliwych sposobów wdrożenia takich urządzeń do stosowania na gruncie polskiego prawa.

Od kilku lat w Europie (m.in. we Francji, Niemczech, Wielkiej Brytanii) prowadzone są testy oraz programy pilotażowe w przedmiocie ograniczenia hałasu drogowego poprzez wykorzystanie technologii fotoradaru akustycznego.

¹² Dz. U. z 2024 r. poz. 502 i 1417

Należy wskazać, iż w Polsce stacje diagnostyczne są wyposażone w sonometry (urządzenia służące do pomiaru poziomu głośności dźwięku na podstawie ciśnienia akustycznego), a przyrządy te znajdują również zastosowanie w działaniach Policji w ramach drogowej kontroli technicznej pojazdów.

Niemniej jednak, podczas rutynowych badań – zarówno na stacjach diagnostycznych, jak i podczas działań organów kontroli ruchu drogowego – wykazanie nieprawidłowości jest utrudnione.

Przyczyną jest stosowanie różnych rozwiązań technicznych, które umożliwiają modyfikację emitowanego przez pojazdy dźwięku w sposób zgodny z oczekiwaniami.

W tym kontekście wdrożenie zautomatyzowanego pomiaru hałasu do systemu kontroli ruchu drogowego (np. w postaci fotoradarów akustycznych) mogłoby potencjalnie przynieść pozytywne efekty.

Resort infrastruktury planuje podjęcie prac nad przygotowaniem rozwiązań krajowych w zakresie umożliwienia stosowania fotoradarów akustycznych na drogach publicznych, we współpracy także z innymi resortami.

Z wyrazami szacunku

Z up. Ministra

Anita Sowińska
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Klimatu i Środowiska
/ – podpisany cyfrowo/

Do wiadomości:

Departament Spraw Parlamentarnych, KPRM